

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 84. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2695/facsimile.pdf (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

dem, som ved deres Ord skal tro paa mig, paa det de skal alle være Eet, ligesom Du, Fader! i mig og jeg i Dig, at de og skal være Eet i Os, at Verden maa tro, at Du haver udsendt mig, Fader! jeg vil, at de, som Du haver givet mig, skal og være hos mig, hvor jeg er, og de skal besjue den min Herlighed, som Du haver givet mig, thi Du haver elsket mig, førend Verdens Grundvold blev lagt. Retfærdige Fader! Verden kjender Dig ikke, men jeg kjender Dig, og Disse have kjendt, at Du haver udsendt mig, og jeg kundgjorde dem Dit Navn, og vil kundgjøre dem det, paa det den Kjærlighed, som Du elsker mig med, skal være i dem, og jeg i dem. Joh. 17.

Der Jesus havde sagt disse Ting, gik Han ud med sine Disciple, og kom i en Urregaard, som heed Gethsemane, og Han stred med Døden i Bedrøvelse, og Han stred i Vønnen, og fik Overhaand. Da kom Judas med Skæren og forraadte Ham, og Hans Disciple flodde af Rødsel, saa som Han selv havde forudsagt med disse Ord: see! den Time kommer, og er allerede kommen, da I skal adspredes hver sine Veie, og forlade mig alene, dog er jeg ikke alene, fordi Faderen er med mig. Da toge de Ugudelige Jesus, og førte Ham hundred frem for de høvste Præster og for Raadet, og de bespottede og bespottede og sloge Ham, og sagte falske Vidnesbyrd imod Ham, og domte Ham til Døden,

og overantvordede Ham til Hedningene til at hudstriges og tornekrones og korsfæstes, alt eftersom Han selv havde forudsagt, og som der var skrevet om Ham ved Propheterne. Men det var den hedske Landsherre Pontius Pilatus, han gav Jesus Vidnesbyrd, at Han var uskuldig, og vilde gjerne lade Ham løs, men de høvste Præster og Phariseerne toge Folket med Død, saa de raabte: korsfæst ham, korsfæst! og hans Blod komme over os og over vore Børn! og Pilatus toede sine Hænder, og sagde: jeg er uskuldig for denne Retfærdiges Blod, og domte dog at Jødernes Begjæring skulde skee. Saa toge de romerske Stridsmand Jesus og korsfæstede Ham, og Han skændte ikke igjen, der Han blev overskændet, og truede ikke, der Han leed, men Han bad, og sagde: Fader! forlad dem! thi de vide ikke hvad de gjøre. Og der Alt var fuldkommen, efter Propheternes Tale, da heiede Han sit Hoved, og sagde: Fader! i Din Haand besaler jeg min Aand! og der var Mørke over Jorderige, og Jorden rystede, og Steenbjerger revnede, Forhængen i Templet sonderreves fra Oven, og den hedske Hovedsmand, som stod derhos, og de Stridsmand, som vare med ham, bleve betagne med stor Frygt over de Ting, som skedte for deres Dine og Dren, og sagde: sandelig! Denne var Guds Søn. Joh. 18—19. Math. 26. 27.

Saa døde da Jesus, og blev begravet, men Dagen derefter ginge de høvste Præster

